

# Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natísane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

## Srbija in Črna gora.

Pri letošnjih delegacijah je naš vnanji minister, grof Goluhovski, jako ostro govoril zoper države na Balkanu, posebno zoper srbsko vlado. Kako je to dobro dejalo Madjarom! Le-ti so namreč sila jezni na Srbe, ker se ti nočejo udeležiti madjarske razstave v Buda-pešti. Madjari so mislili, da se bodo Srbom vsled one ministrove grožnje kar začele hlače tresti, in bodo Madjare odpuščanja prosili. Kaj še! Pred dobrim tednom je bil v srbskem glavnem mestu, Belem gradu, črnogorski knez Nikita, ki je na dvornem obedu imel jako znamenit govor. Najvažnejše točke tega govora so le-te:

»In došel sem ravno na Vidov dan, toli usodni za naše srbsko pleme. (Po nesrečni bitki na Kosovem polju dne 15. junija 1389 je bilo porušeno mogočno carstvo srbsko.) Izbral sem ta dan, da ga narod naš ne preživi v žalosti, kakor mnoge do danes. Veličanstvo! Previdnost božja je izbrala naju dva za vladarja in upravitelja naroda srbskega. Nadahnjena s to sveto nalogo in vročo željo, da vršiva isto po božji volji, dolžna sva storiti vse za plemeniti in dragi narod srbski, ki kliče po slogi.

In danes ob spominih vidovskih, dragi mi brate, a pred licem milega nam srbstva, pokladam ti izraz, čist kakor najprvi žarek solnca, s kojim je danes zjutraj obsejalo vrh mojega Lovčena, izraz one blagoslovljene sloge in ljubezni, kakoršne narod želi med nama. Vse srbstvo je danes v duhu z nama, a kar želi ono, želiva tudi midva; nama pa je naloga, da ga vodiva v smeri njegovih teženj. Naš narod je zaveden in pravičen; on ne hrepeni po tujem, ampak želi le svoje, in nič drugega kakor svoje, kajti sam je izrekel: »odvzeto prokletó«.

Ni možno, da ne bi teh naših pravičnih teženj motrili z dobro voljo vsi napredni in že zedinjeni narodi; te težnje naše bodo podprte vedno z ljubeznijo naših severnih bratov, krepile se bodo ob naši ljubavi z brati Bolgari, s kojimi so se tvoji zavedni državljani bratili tu in v Sofiji, in ob ljubezni vseh družih narodov, sorodnih nam po veri, ali krvi, ali težnjah.« —

Tako knez Nikita. Da se res balkanski Slovani hočejo združiti, razvidno je tudi iz tega, da srbski kralj Aleksander koncem tega meseca pride v Cetinje, glavno mesto Črne gore. Koncem avgusta meseca pa pojde knez Nikita v Carigrad, od tod pa v glavno mesto Bolgarije, Sredec ali Sofijo, kamor tudi pride srbski kralj obiskat kneza Ferdinanda. Pa ne samo to je velikega pomena, da se ti trije vladarji zvežejo, še večjega pomena je, to da se naslanjajo na mogočno Rusijo in hočejo Avstrijo na Balkanu izpodriniti. Bog ve, če vsled tega ne prideta za nas v nevarnost Bosna in Hercegovina! Da pa naša ljuba Avstrija pride ob ves upliv na Balkanu, tega so krivi Madjari, ki imajo prvo besedo pri naši vnanji politiki.

## Kaj je slovenskemu kmetu svetovati?

V naših dneh se kmetu slaba godi, zato se najde dosti poklicanih in nepoklicanih zdravnikov, ki hočejo kmetu pomagati, pa vsakemu ne gre verovati. Nemškutarji in nemški liberalci so s svojim svetom brž pri roki in pravijo: Slovenski kmet naj se nemščine nauči, pa bo srečen! Ta svet je pa prazen: zakaj pa potem tožijo nemški kmetovalci, ki znajo dobro nemški, pa vendar pravijo, da ne morejo več izhajati. Marsikateri slovenski kmet se je že nemščine naučil, pa je vendar na kant prišel. Kmet živi od zemlje in od dela, ne pa od jezikov, katere zna. Dobro je sicer, če zna nemške bukve in časnike prebirati, iz katerih se uči umnega kmetovanja; pa to ima slovenski kmet zdaj boljši kup, ker se take bukve in taki časniki dobijo tudi v slovenskem jeziku, torej se mu ni treba prej še le nemščine učiti.

Prvi nauk za kmeta je, da naj živi po naukih naše sv. krščanske vere. Tak bo priden, potrpežljiv, trezen in varčen. On bo tudi svoje otroke k delu in molitvi priganjal, da mu bodo pri delu pomagali in ne bodo po nepotrebem zapravljali. Kar je prihranjeno, je tako dobro, kakor pridelano. Pobožnost je za vse dobra, je rekel sv. Pavel. Pobožen kmet se ne bo spuščal v prepire in nepotrebne, drage pravde. Pomoči bo pričakoval z nebes in jo bo tudi dobil. Blagoslov bo počival nad njegovo hišo, polje bo svoj sad rodilo in živina, za katero bo lepo skrbel, se mu bo dobro redila in mu lep dobiček donašala. Ob nedeljah ne bo ukazal delati, tako bo imel božji blagoslov; posli in živina se mu bodo lepo spočili in bodo v ponedeljek spet krepko delati začeli.

Če ima kmet več sinov in je vsaj nekoliko premožen, mu je svetovati, naj enega v višje šole pošlje; mi Slovenci potrebujemo slovenskih gospodov po kancelijah, da z nami prijazno govorijo in nam prav svetujejo, kedar si sami ne vemo več pomagati. Ako ima kmet pa le enega sina, naj ga izredi in izuči za pridnega gospodarja, takih nikoli ni preveč.

S svojimi sosedmi naj kmet v miru živi in naj jim v nadlogah pomaga, kolikor le more; ob svojem času bodo tudi oni njemu pomagali. S svojimi posli ne sme trdo ravnati, da ga ne bodo sovražili. Posel je, kakor konj; če ga vedno tepeš ali zmirjaš, postane hudoben, brca in grize ter se ustavlja; ako pa lepo z njim ravnaj, bo pohleven kakor ovca. Ako je bolan, mu postreži; ako se je kaj pregrešil, ga posvari z lepo besedo; tako te bo imel za dobrega očeta, te bo spoštoval, zagovarjal, pred nesrečo branil in rad ubogal. Postavljaj visoke plote, da ne boš imel preprirov zavolj sosedove živine, zavaruj se zoper ogenj, ne trpi ponočnjakov in žganjarjev pod svojo streho, moli vsaj vsako soboto

zvečer sv. rožni venec s celo družino in jej pri tisti mizi s hlapci in deklami, da bodo videli, da ti nimaš nič boljšega, kakor oni. O velikih godovih in posebnih prilikah, kakor o krstih, ženitvinah, narodnih slovesnostih smeš tudi kozarec vina izpiti in vesel biti, toda — žganja se varuj! Tudi poslom ne smeš vsacega veselja odreči, naj gre hlapec ali dekla včasih na kako pošteno veselico, toda ponočevanja ne smeš trpeti, še manj pa žganjepitja, ker to spridi dušo in telo.

Brez uka in branja naj kmet v naših dneh ne ostane. Svét gre naprej in je zmirom bolj moder; kdor se vedno ne uči, zaostane, nič ne vé, je povsodi goljufan in zasmehovan. V prvi vrsti je kmetu potreben nauk o umnem kmetovanju. Davke in poselske plače znižati ni v kmetovi oblasti. To pa zamore, da svoje dohodke zboljša. To ga učijo taki listi, ki pišejo o kmetijskih rečeh, kakor so »Slov. Gospodar« v Mariboru, »Kmetovalec« v Ljubljani, »Dol. Novice« v Novem mestu in še drugi. V te časnike pišejo gospodje, ki so se učili na kmetijskih šolah. Oni učijo, kako je treba zboljšati živinsko pleme, žitno seme, travnike itd. Ni vse eno, ali dobi kmet za vola 100 ali 200 gld.; ni vse eno, ali ima velike in debele, ali pa mršave in suhe prešiče; ni vse eno, ali pridelal slabo, ali lepo žito; ni vse eno, ali ima zanemarjen in opustošen, ali pa lepo nasajen in bogato s sadom obložen vinograd. Umnega kmetovanja se je treba naučiti, kakor vsake druge reči. Kar so naši očetje znali, to je za naše čase premalo. Oni niso poznali ne umetnega gnoja, ne ameriške trte.

Že iz tega morate spoznati, da prav govorimo, in da je treba v naših časih več znati. Zato pa le pridno prebirajte take časnike, v katerih najdete take nauke. Pa tudi na politiko se mora kmet v naših dneh nekoliko zastopiti; on mora vedeti, kaj se po svetu godi, ljudje govorijo in kaj hočejo presukati. Različne politične stranke hočejo svet vsaka po svoje osrečiti, vsaka misli in pravi, da ima prav, da ima le ona pravo zdravilo za človeški rod. Tudi kmeta kličejo k volitvam, zdaj bodo še hlapce poklicali; zato morajo tudi kmečki ljudje vedeti, katera stranka prav govori, kateri poslanec bi bil najboljši. Torej le pridno prebirajte poštene krščanske časnike! Iz njih se bote tudi o političnih zadevah toliko poučili, kolikor je za kmečkega človeka potrebno.

## Cerkvene zadeve.

### Dnevi duhovnega veselja v kozjanski dekaniji.

(Dalje in konec.)

V nedeljo popoldne so zapustili premilostni knez prijazno Kozje, s štirimi belci so jih odpeljali proti starodavnemu Pilštanju, rojstnemu kraju blažene Eme. Nebrojna množica in do 50 belooblečenih deklet pričakovalo je na prijaznem hribčku, da sprejme blagoslov od nadpastirja. Sedem večjih slavolokov bilo je postavljenih s primernimi napisi. Pilštanska župnija je znana, da ljubi in spoštuje duhovnike. Kaj pa še nadpastirja? Zato so postavili do 50 smrek, vse prepregli z vencí in zastavami in cerkev sv. Mihaela je imela svatovsko oblačilo. V prvem mraku začeli so ljudje vreti od vseh strani. — Pevci, obdani z lampijoni različnih barv, zapeli so več lepih Marijinih pesmij. Na hribih in dolinah zablestijo velikanski kresovi, rakete švigajo po zraku — možnarji pokajo — prekrasen prizor! Zdaj pa še milostni knez vstopijo k pevcem in se prisrčno zahvalijo. Pridite neverni brezbožci in se učite od priprostejšega ljudstva, spoštovati namestnika Kristusovega! — Tukaj so delili zakrament sv. birmine na Vidov dan 15. junija.

Pred sv. mašo blagoslovili so še podoba sv. Družine, katero je izdelal slikar Jakob Brollo. Podoba sv. Družine bode pa v vedni spomin hvaležnim faranom na drugo škofovsko obiskovanje.

V ponedeljek proti večeru so zapustili Pilštanj in šli prenočevat v Kozje, da so zamogli potem nastopiti v torek zjutraj težavno pot na Prevorje. V Lesičnem je pričakovalo milostnega vladiko kakih 30 mladeničev prevorske župnije z banderami in s slovenskimi trakovi čez ramo. To je nekaka posnema ormoških in ljutomerskih banderašev. Res, bila je težavna pot k Sv. Ani na Prevorje, a tem večje veselje faranov in tem prisrčnejši sprejem. Lepo je bilo vse okrašeno, cerkev lepo ozaljšana. Popoldne so šli prevzvišeni nazaj v Lesično in k Sv. Vidu pri Planini.

Ta cerkev je veliko trpela vsled lanskega potresa; vendar skrbni č. g. župnik Ribar so jo lepo prenovili in jo praznično oblekli. Žalibog, da se je v sredo, dne 17. junija nebó, do sedaj še zmiraj precej prijazno, nagloma zjutraj prevleklo s temnimi oblaki. Gromelo in bliskalo je v enomer, da je bilo strah. Udarilo je v gospodarsko poslopje A. Baha na Vrhéh pilštanske župnije, ki je do tal pogorelo. Celi dan je lilo in motilo sprejem milostnega kneza v Planinskem trgu, kamor so šli v sredo popoldne.

Hvala Bogu, da je nebo v četrtek 18. junija pokazalo zopet svoje prijazno obličje. Še istega dneva podali so se prevzvišeni knez na zadnjo župnijo kozjanske dekanije, k Devici Mariji v Dobje. Tukaj so blagoslovili v petek zjutraj najprej postranski oltar in potem so delili zakrament sv. birmine. Po kosilu poslovali so se od kozjanske dekanije in se odpeljali v Šentjurij na južni železnici, kamor jih je spremljala udana duhovščina. Obiskali so še v Šentjuriju nevarno bolnega in zdaj že zvečnelega gospoda župnika in duhovnega svetovalca Vošnaka.

Okoli 6. uri zvečer pa je odpihal urni hlapec z našim preblagim nadpastirjem proti njihovi stolnici, Mariboru. S teškim srcem in solznim očesom smo se ozirali za njimi. K Bogu, delivcu vseh dobrot, pa smo molili in molimo, da bi nam jih ohranil še dolgo, dolgo let zdravih in čvrstih! Daj Bog, da se za šest let zopet vidimo!

## Gospodarske stvari.

### Sadjarsko društvo za Srednji Štajar

(v Gradcu, Heinrichstrasse št. 39.)

je prevzelo posebno nalogo, pridelano sadje dobro spraviti v denar; ta oddelek društva se imenuje: Obstverwertungsstelle. Začetkom meseca septembra 1895 smo poziv tega osrednj.-odbora sadjarjem objavili. Usojamo si sadjarje opozoriti na to novo ustanovitev, in z ozirom na bližajoči se sadni pridelek kratko namen te ustanovitve pojasniti.

Osrednji odbor posreduje kupčijo kupcu in prodajalcu sadja brezplačno. Posredovanje kupčije obstoji v tem, da se sadjarji, ki se nadjajo tolikšnega pridelka, da bi ga stavili na prodaj, pozivljejo, svoje pridelke semke naznaniti. Zapisnik semkaj naznanjenih oglasil se bode potem doposlal vsem županstvom na Štajarskem, podružnicam c. kr. kmetijske družbe, okrajnim odborom, Reiffeisen-ovim posojilnicam s prošnjo, da bi ti v svojem kraju opozorili sadjarje, ki hočejo sadje prodati, na ta osrednji odbor za razpečevanje sadja.

Ob enem se pozivljejo tudi vsi trgovci, ki trgujejo s sadjem v Nemčiji, Avstro-Ogerski, Švedski in Norveški, Rusiji in oni, ki so že odboru znani odkupovalci,



da vpošljejo svoja naznanila, kaj in koliko potrebujejo. Po takih naznanilih, ki naj bi obsegala: koliko sadja, katere vrste, v čem naj se taisto pošilja in po kateri ceni, sestavili se bodo zapisniki kupovalcev. Ti zapisniki se bodo sestavili tako, da se bodo n. pr. oni, ki imajo sadje samo za »tolkec«, popisali skupaj, zato da jih bodo kupci lažje pregledali.

Ravno tako se bodo opisali tudi kupci v tisti skupini, za katero se bodo oglasili. Ti ponudni zapisniki bodo obsegali kupce in prodajalce s podatki, kateri so se odboru naznanili glede na kolikost vrste, način pošiljanja in cene. Pospeševalni posledki takega postopanja so očitni. Prodajalec bode imel dosti priložnosti natančno preudarjati vse prednosti posameznih naznanil kupcev. Kupcem pa bodo zopet mogoče po teh zapisnikih zase izvoliti najugodnejše. Do sedaj so le posredovalni kupci po jako nizki ceni sadje kupovali, ti so sadje prodajali sadnim trgovcem, in od teh pa je sadje prišlo še le onim v roke, kateri so ga uporabljali.

Odbor za izkoriščanje sadja (Obstwertungsstelle) si bode prizadeval, vse nepotrebne predkupce odpraviti iz sadjarske kupčije. Naj se tu še omeni postopanje takšnih predkupcev. Ti ljudje imajo navadno le malo denarjev na razpolaganje, poiščejo sadjarje, jim odkupijo sadje navadno po prav nizki ceni. To sadje si dajo pripeljati do bližnje postaje, kjer ga oddajo sadjarskemu trgovcu, seveda z velikim dobičkom.

Ti ljudje delajo brez vsake zastopnosti, le tako rekoč na dobro srečo, in to na škodo onih, ki so sadje pridelali. Temu je izgled. Leta 1894. si je neki takšen »sadjarski trgovec« na Spod. Štajarju zaslužil 4000 glđ. Le zanesljivi sadjarski trgovci morejo ustrezati tudi večjim zahtevam, da prevzemajo in oddajajo večje večine sadja ene in iste vrste, ter si tako ohranijo naročnike.

Prav sadjarski trgovec se v sajsoni peča edino le s sadno trgovino, ima tudi vse potrebne skušnje. Njemu so znane tržne cene; on vé, kateri kraj obrodi to ali ono vrsto sadja ter ga vé pošiljati v one kraje, kjer tega ni; on je dostikrat prisiljen ves pridelek posameznih krajev pokupiti, ga potem po plemenskih vrstah odbrati in ga potem še le odbranega na trg postaviti. In če si pri tem podjetju prisvoja nekaj odškodnine, jo tudi zasluži. V sadni trgovini je mogoče lep denar prislužiti, pa je tudi nevarnost, večje ali manjše svote zgubiti. Če se več takšnih sadjarjev, ki sadje prodajati hočejo, združi v odbor za izpečevanje sadja, je posebi umevno, da dobiček ostane njim. Zato je želeli, da bi naši sadjarji spoznali, da je le na ta način mogoče vrednost sadnega vrta povišati. Naj bi še naši sadjarji potrudili, namizno sadje skrbno obrati (obtrgati) in ga zvrstiti, ta trud se jim bo s povišano ceno obilno povrnil. Omenjeni odbor pozivlja vse sadjarje v njihov lastni dobiček, da naj prej ko mogoče, naznanijo sadje, katero mislijo prodajati, da bo mogoče vse nadaljne korake storiti, da se bo pridelano sadje dobro prodalo.

**Sejmovi.** Dne 13. julija v Ločah, Rogatcu, Šoštanj in na Planini. Dne 15. julija v Dobovi in na Zdolah. Dne 16. julija v Dobjem. Dne 17. julija pri Sv. Filipu v Veračah in na Muti.

## Dopisi.

**Iz Celja.** (Šolske sestre; — »Sokol«.) Prihodnji teden bodo marljive učenke čč. šolskih sester predstavljale štiri dni zaporedoma igro »Roza Jelodvor-

ska« v telovadnici sokolski. Kdor je imel priliko videti predstave teh otrok druga leta, vé, da se nam obeta nekaj izrednega in da čč. sestre ne pošljejo otrok neizvežbanih na oder. Priporočati bi torej bilo, da se udeleži kar največ mogoče gostov ter, da se o tej priliki spomnijo bogatejši tudi, da ima »kat. podporno društvo«, katero šolo vzdržuje, precejšen primanjkljaj v svojih računih. Ni je skoraj tako potrebne naprave pri nas, kakor je ta šola, katera nam obeta res slovenski in krščanski naraščaj. — »Celjski Sokol« se je letošnje zimo precej preustrojil. Ne le v odbor je došlo precej novih, jako delavnih sil, ampak tudi tamburaški zbor se je jako pomnožil z novinci. Novi, marljivi vodja ga je v kratkem tako izvežbal, da je že mogel koncertovati dne 19. aprila t. l. Telovadba se marljivo goji. Imamo precej atletov in akrobatov. Ti in tamburaši sodelujejo skoro pri vseh javnih nastopih in koncertih, kakor n. pr. pri velikem koncertu 14. junija, kjer so pomagali nam preskrbeti vesel večer. Več izletov je Sokol moral opustiti zaradi vremena. Udeležil pa se je ljudske veselice v Vojniku, dne 5. t. m. Letos je Sokol sploh najdelavnejše društvo.

**Iz slov.-graškega okraja.** (O volilnem shodu.) Pomenljivi dopis iz Šaleške doline v zadnjem »Slov. Gospodarju« nas opozarja, naj kmalu skličemo volilni shod, da se pogovorimo o skupnem kandidatu za deželnega poslanca, da se na dan volitve ne pripeti kaka katastrofa. Samo ob sebi se pa razume, da je treba kraj zborovanja odločiti v sredini, na meji okrajev Slov. Gradec in Šoštanj, kjer bi tudi zaupnim možem iz marenberskega okraja bila ugodna prilika. Predlagam za volilski shod nedeljo, dne 19. julija v Hudi Ljunksji, ko bode ondi jamska veselica, kjer bode prostorna gostilnica v novi baraki za 50 do 60 zborovalcev celo pripravna. Če bi torej med tem časom slavno uredništvo čislana »Slov. Gospodarja« ne vsprejelo boljšega nasveta, naj blagovoli tega objaviti, saj sem že preživel hude volilne borbe, ko nas je še znani Kaligarič pobijal in mogočni Lohninger strahoval. Ko se sedanji čas ni več treba toliko bojevati z nemškimi političnimi nasprotniki, naj se pa tudi nikakor ne prikaže domači prepir. Ako Vam je ta moj predlog po godu, pridite torej, slovenski veljaki iz slov.-graškega, šoštanskega in marenberskega okraja na omenjeno jamsko veselico!

J. V.

**Iz Hošnice pri Slov. Bistrici.** (Kresovi.) Vse hvale vredna navada se je vpeljala po naših slov. pokrajinah, da se zažigajo kresovi na čast sv. apostoloma Cirilu in Metodu. Saj pa pogled na te čarobne lučice v temnem večeru tako skrivnostno prešinja naše srce! Mnogo kresov je bilo videti na sobotni predvečer nju-nega praznika; okrog in okrog na visokem Pohorju, na ponosnem Boču, na Konjiški gori so veselo kviško plamteli in slavili slovanska apostola. Pa tudi iz nižave so veličastni ognji odzdravljali na mnogih krajih. Posebno je bil diven prizor na Mlakarjevem holmcu, kjer se je žgal velikanski kres, topiči so mogočno bobneli in iz goslij in piščalk doneli nežni glasovi, kakor milo kličejoči: Sv. brata, ne pozabita še na druge brate! Gotovo bosta sv. Ciril in Metod naša mogočna varuha in priprošnjika, če tudi mi zanetimo v svojih sreih blagonosni ogenj sv. vere, kakoršnega sta nam ona prinesla!

**Z Vidma.** (Vesel dan) je bil letos za nas Videmčane dan 2. julija. Zagledali so namreč ta dan naš vlč. g. dekan Henrik Verk Abrahama, to se pravi, obhajali so 50letnico svojega rojstva. Bila je naša dolžnost, da smo se tistega dne Bogu posebno zahvalili, da nam je našega dobrega g. dekana tako zdravega in čilega ohranil, ob enem smo še pa morali Boga prositi, da bi jih še zanaprej takih ohranil. Pri tej priložnosti

se je Videmčanom ponudila prilika tudi djansko pokazati, kako spoštujejo in ljubijo svojega dekana. Priedili so jim namreč domači tamburaši in pevci v župnišču lepo slavnost. Zbralo se je mnogo ljudstva, prišli so tudi bližnji gg. duhovniki, med njimi rajhenburški župnik, č. g. Jakob Merc, in dva gg. kaplana iz sosednega Kranjskega. Ko se je zmračilo, zažgali so na bližnjih hribov lepe krese, da so tudi oddaljeni sosedje in posebno Kranjci videli, kako spoštujejo Štajarci svoje vzgledne in dobre duhovnike. Med posameznimi tamburaškimi in pevskeimi točkami bila je tudi deklamacija. Govorila je belo oblečena učenka nalašč za ta večer zloženo pesem in jim podarila šopek. Med tem so zunaj možnarji pridno pokali, v zvoniku so pa terjančili. Veselje je pa do vrhunca priklopelo, ko so rajhenburški g. župnik povzeli besedo in ko so v izvrstnem govoru naslikali zasluge, katere so si g. dekan že pridobili v naši fari. Pokazali so, kako edino le za čast božjo in zveličanje svojih ovčic skrbijo. In v resnici, prav so govorili. Mimogrede naj omenim, da se je tudi govorilo na dobre in pridne farane, na mlado tamburaško društvo, in posebno na g. kapelnika tega društva, čegar marljivosti, vstrajnosti in neutrudljivosti se imamo zahvaliti, da imamo v naši mali fari take tamburaše, ki bi vsakemu mestu lahko čast delali. K sklepu pa še enkrat zakličem: Ljubi Bog naj še ohrani našega vlč. g. dekana zdravega, da bi še tudi 50letnico svojega mašniškega posvečevanja pri nas obhajali! Savski.

**Od Velike Nedelje.** (Obletnica.) V nedeljo, dne 28. junija je praznovalo gasilno društvo za Trgovišče in okolico velikonedeljsko svojo obletnico. Pokanje topičev in praznična obleka krasnih narodnih trobojnic, katera je krasila vas, naznanjalo je o pomembni slavnosti. Lepe slavoloke so kinčali napisi: »Pomozi Bog!« »Dobro došli na slovenskih tleh starodavnega Trgovišča!« Vzlic prejšnjemu dežju bil je v nedeljo lep dan, da si boljšega nismo mogli želeli. Ko je imelo društvo vajo, bilo je gotovo nad 900 udeležencev. Vrli gasilci iz Središča so nas počastili v lepen številu z načelnikom, g. Klemenčičem, ormoški narodnjaki udeležili so se slavnosti polnoštevilno. Posetil nas je celo g. Mato Irigolič iz Zagreba. Gasilci so izvršili vaje proti vsemu pričakovanju jako dobro, dokaz, da so dobro izvežbani. Potem je sledilo petje, kojega so prednašali iz prijaznosti pevkinje in pevci od Velike Nedelje in iz Ormoža ter s tem k dobremu uspehu veselice mnogo pripomogli. Za tem je bila tombola. Omeniti moram tudi govornikov, ki so v krasnih besedah navduševali naše ljudstvo in gasilce k nadaljnemu delovanju v prid naše narodne stvari in k pomoči človeštvu; ljudstvo jim je burno pritrjevalo. Razveselil nas je tudi brzozavni pozdrav iz Maribora. Nato je sledila prosta zabava. Dosedanji g. načelnik in vodje so dobro izvežbali gasilce, ter so lahko ponosni na svoj trud; ako bode novo načelništvo pričetno delo vstrajno nadaljevalo in ako ga bodo tudi prejšnji vodje in g. načelnik v vsem podpirali, tako smo uverjeni, da društvo doseže še vse boljše uspehe. Mi pa kličemo: Le naprej za blagor bližnjika in v brambo našega imetja, a v nesreči nam »Pomozi Bog!«

**Izpred Boča.** (Odrpito pismo svojemu očetu v Slov. goricah.) Ljubi oče! Danes vam pišem prvič odrpito pismo. »Slov. Gospodar« je bil toli dober, da je to posredovanje prevzel. Če se bode obneslo, naprosil ga bom še večkrat. Zaprta pisma pošiljati med svet, zdi se mi oglodana zastarelost. Novost mika. Konjska tata ali svinjska »švirčarja« pa tudi nisva, še manj pa prekucuha. Očitno govoriti, ali ni to pošteno? Ali ni bila to vedno vaša deviza in moja tudi? Zakaj torej svoje misli in želje pod kovertom skrivati! Zakaj pa imamo potem »Slov. Gospodarja?« Ali še ga kaj be-

rete? Pa kaj vprašam to? Vedno ste ga radi brali. Je pa to tudi v resnici dober in koristen list. Človek marsikaj iz njega poizve. Seveda prinese včasih tudi kako kosmato in smešno, da tu in tam celo kako oslovsko. Ali tega vam ni kriv »Slov. Gospodar«, ampak ljudje, ki zgodovino delajo. Tako ste n. pr. brali v predzadnji številki dopis od Št. Lenarta. Kaj pravite na to? Smešno je, to vam moram pritegniti. Ali kaj boste še le rekli, ko vam povem svoje sanje, katere sem nedavno sanjal. Poprej seveda nisem nikdar na sanje kaj držal, a odsihmal sem drugega prepričanja. Poslušajte me in potem sami sodite! Tako se mi je zdelo, kakor bi bil kje v Žerjavcih. Gledal sem dol na Št. Lenart, kar se nankrat nebo stemni. Iz oblakov začne padati neka zmes ravno nad Št. Lenart; drugod ni padala nikjer. In vedno huje in huje je naletavala. Že v par minutah bile so ceste in strehe ž njo nasute pedenj na debelo. In kaj je bila ta zmes? Veste, pravi pravcati smodnik je bil, prav tak, kakor ga vi ob Veliki noči za možnarje rabite. Joj meni, mislil sem si, kaj ko bi se sedaj kak »purgar« zmotil in kak goreči »čik« na cesto pahnil! A še nisem prišel s svojo mislijo do kraja, kar zabliška, zagrmi in vreže sredi trga na cesto. Kar se je posihmal godilo, nisem videl. Le kadilo se je in smrdelo, da je groza povedati. Pol ure poznej pa cvokne tik mene nekaj na zemljo. Bil je človek, tenek sicer kakor po-gača, pa človek je bil. Ha, mislil sem si, ta mora biti iz Št. Lenarta. Kako je zdelan! Ležal je kakor blato, niti ganil se ni. Bal sem se, da je mrtev, a vendar temu ni bilo tako. Ko mu je odleglo, začel se je gibati, gledati, zdihovati, govoriti. »Fuč je fuč«, jecjal je poluglasno. Kaj, kdo je fuč, vprašam ga jaz. »Št. Lenart je fuč, razneslo ga je«. Jaz se prebudim. Težke so bile te sanje, težke! A sedaj vidite, ljubi oče, da so se do pi-čice spolnile. Saj vam pove »Slov. Gospodar«, da Št. Lenarta res ni več. Neumnost, boste djali! No, seveda imate prav. Št. Lenart še je, pa v Slov. goricah ga ni več; sedaj je baje nekod na Štajarskem. Ni ga sicer smodnik razbil, pa nemčurji so ga prestavili. Častitam vam, lačenbergarji, vi pa lepo napredujete! Kmalu se bodo morali Ribničanje pred vami skriti. Dober tek vam tudi želim! Torej Slov. gorice ste požrli! Kako so vam pa kaj dišale? Trebuhe imate res primerno velike. Ko bi vas pa začelo le kje v želodcu tiščati, svetujem vam, da zavijete povrh še eno basago konjskih možganov; baje jako pospešujejo prebavljanje. Toda ljubi oče, kam sem zavozil s svojim pisanjem, prav kakor bi pisal kak članek za »cajtinge«. A je le pismo na vas. Ali veste, da se jezim! Taka bedarija je pomiselka vredna, v katerem oziru, to vam hočem prihodnjič razjasniti. Da ste mi zdravi! — Vam udani sin Feodorovič.

## Politični ogled.

### Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so kardinalu Agliardiju podelili red sv. Štefana. — Četrty občni avstrijski katoliški shod se bode vršil v Solnogradu dne 31. avgusta in dne 1. in 2. septembra. — Nižje-avstrijski deželni zbor je par dni zboroval in vsprejel novi deželni volilni red. Vsled te postave bodo tudi na kmetih volitve direktne.

Češko. Praga dobi električno mestno železnico. — Češko ljudstvo povsod kliče mladočeške državne poslance na odgovor; le-ti pa jih samo tolažijo z besedo: »Počakajmo še!« Slaba tolažba, ko so prej toliko obljubovali!



Štajarsko. V Gradcu se te dni vrši velika sodnijska obravnava zoper protisemita Feichtingerja in dr. Starklna. Tožena sta radi goljufije in kride. Liberalci jima gotovo želijo obsodbo.

Koroško. V Beljaku so mil. knezoškoof dr. Kahn posvetili novo gotično cerkev oo. frančiškanov. — Shod »bauernbunda« Podkloštrom se je za Nemce nečastno končal. Poslanca Ghon in Abuja sta hudo udrihala po »bindišarjih« in klerikalcih. Ko jima č. g. vikar Podgore začne stvarno odgovarjati, zagnala je nemška »gospôda« šum, da je shod moral prenehati.

Kranjsko. Ta teden zboruje deželni zbor. — V Idriji je postal župan 26letni trgovec Lapajne, prijatelj socijalnih demokratov. — V nedeljo je imelo »katol. slov. društvo za radovliški okraj« v Žirovnici na Gorenjskem občni zbor. Govorili so poslanca Ažman in dr. Žitnik ter župnik Žlogar. — V Ljubljani se v kratkem odpre toli potreben katol. dom za učiteljske pripravnike.

Primorsko. V Trstu bodo znanprej po nedeljah in praznikih vsi trgovci imeli štacune zaprte. — Občni zbor političnega društva »Eдинost« v Trstu je vladni komisar razpustil, ker je poslanec Spinčič rekel, da vlada povspešuje poitalijančevanje na Primorskem, ker leta 1850. je bilo v Trstu 25% Lahov, zdaj pa že 75%. To se sporoči tudi svetlemu cesarju.

Ogersko. V Železnem gradu so v nedeljo liberalci razgnali shod ljudske stranke, ki se pa vendar vedno bolj in bolj širi. — Na mnogih mestih, kjer je prej visela cesarjeva podoba, visi zdaj Košutova. — Breznačajni poslanec Ugrom hoče zdaj na svojo stran spraviti zoper vlado Rumune in Slovake. Toda ta trud bo zastonj; ti se naj le krepko oklenejo krščanske ljudske stranke!

### Vnanje države.

Rim. O ogerski ljudski stranki so rekli sv. oče nedavno: »Vedel sem, da je ogersko ljudstvo dobro, da je zvesto svoji veri, in to ravno mi daje upanje, da prisije kmalu lepša zarja nad Ogersko. Framosoni, židovski denar in liberalci so njeni najnevarnejši nasprotniki.«

Italijansko. Oni dan je 17 poslancev v zbornici predlagalo, naj se spremenijo pravilnik za šolski poduk in sicer tako, da se takoj uveljavi že davno vsprejeta postava, da se mora veronauk podučevati v vseh ljudskih šolah. Zdaj se krščanski nauk le v onih šolah podučuje, kjer to zahteva občina. Predlog pa ni obveljal.

Belgijsko. V nedeljo so bile dopolnilne volitve za državni zbor. Hud boj je bil samo med katoličani in socijaldemokrati. Sicer so pa katoličani z izidom lahko prav zadovoljni, ako še prih. nedeljo zmagajo pri ožjih volitvah v Bruselju in nekaterih večjih mestih.

Nemško. Novi državni zakonik bode ugoden le za bogatine, ne pa za delavsko ljudstvo. Kapitalizem je res velika moč. — Ko je oni dan predsednik državnega zbora zaključil zasedanje ter zaklical cesarju Viljemu »hoch«, bil je v zbornici od 48 socijaldemokratov samo eden, ki pa je pri »hoch«-klicanju molčal in sedel.

Rusko. Med sv. stolico in katoliškimi škofi bode znanprej posredovalo samo notranje ministerstvo. — Katoličane na mnogih krajih silijo, da morajo carju prisegati udanost vpricho razkolnega popa. Kdor se tega brani, je ostro kaznovan ali pa celó pregnan v Sibirijo.

Turško. V Mali Aziji je Armence sila iznenadilo povelje vlade, da se morajo pomoriti vsi Armenci, ki so izvršili v zadnjih nemirih kak umor; dočim turških zločincev ta kazen ne doleti. — V Macedoniji je mir; samo tri roparske čete bojda vznemirjajo ljudstvo. — Vse drugače pa je na Kreti. Tu vse vre. Bóji se nadaljujejo med krščanskimi ustaši in Turki.

Grško. Velesile so izročile grški vladi skupno

pismo, v katerem zahtevajo, naj Grška svetuje ustašem na Kreti, da vsprejmejo ponujene svobodščine. Tudi naj Grška zabrani določanje orožja in streliva z grškega ozemlja na Kreto. Velesilam se bode Grška seveda morala udati.

## Za poduk in kratek óas.

Poročila iz Rima.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

V. Sv. Peter.

Prvi pot, ki ga katoliški romar v Rimu stori, je pot v cerkev sv. Petra, prvaka apostolov. Za vsako katoliško srce je sv. Peter magnetična igla, ki z neko čarobno močjo privlači k sebi. Že toliko stoletij milijoni in milijoni vernikov obračajo svoje oči — v Rim, h grobu sv. Petra! Milijone romarjev iz vseh dežel, narodov in držav je že privabil v Rim. V vernem srednjem veku so iz daljne Nemčije peš romali v Rim in ko so na hribu Monte Mario prvič zagledali Rim in cerkev sv. Petra, spustili so se na kolena, razjokali se in hvallili Boga.

Tudi jaz sem bil še le par ur v Rimu, nisem še vedel, kam bi se obrnil v velikem mestu, a noge so me nehoté vlekly k Sv. Petru. In nisem zgrešil pota. Vabim, drage bralce, da v duhu gredó z menoj. Menda je že vsak kaj bral ali slišal o cerkvi sv. Petra, vendar mislim, da ne bodo te vrstice odveč. Človek vsak dan rad vidi velikansko cerkev in vedno najde kaj novega na njej, kdor pa je ne more videti, je dobro, da večkrat kaj o njej bere.

Cerkev sv. Petra stoji na desni strani Tibere, dočim je glavni del rimskega mesta na levi strani. Čez Tiberó gremo po slavnostnem »angeljskem mostu«, ki je gotovo najimenitnejši in najlepši na svetu. Karlov most v Pragi je veličasten, toda z angeljskim mostom se ne dá primerjati. Sezidal ga je že leta 137. po Kr. rimski cesar Hadrijan. Veliko ljudij je že šlo čez njega! Velikanske vojske so hrumele po njem, prelivala se je kri, kralji in cesarji so hodili po njem, ko so se šli poklanjat sv. Petru. V srednjem veku se je imenoval most sv. Petra, sedaj se pa imenuje angeljski, zaradi orjaških angeljev, ki stojé na ograji. Deset jih je vseh in vsak drži v rokah eno orodje iz Kristusovega trpljenja.

Na tem mostu nam se prvič odpre krasen pogled na kupolo sv. Petra. Kako mogočno kipi proti nebu! Onstran angeljskega mosta stoji velikanska okrogla zidina; to je angeljski grad. Sezidal ga je že tudi cesar Hadrijan in sicer kot grobnico za sebe in za svoje potomce. V srednjem veku je bila tu trdnjava, kar je še tudi dandanes. Na vrhu stoji velikanski kip iz brona nadangelja Mihaela. Ko so še papeži bili gospodarji v Rimu, je vselej iz te trdnjave počil top, ko so izvolili novega papeža in tako naznanil Rimljanom veselo novico. Sedaj pa naznanja vsak dan ob dvanajsti uri, da je poldne.

Nekoliko dalje tekó tri ulice vspored na trg sv. Petra. Čez nekoliko minut stojimo na trgu sv. Petra, najimenitnejšem trgu na svetu. Kako srečnega se človek čuti, ko stopi na ta trg, na katerem se shajajo že stoletja vsi narodi sveta! Človeku se kar zmračí in ne vé, kaj bi mislil, kaj gledal. Z desne in leve zapira trg prekrasno stebrišče. 284 velikanskih stebrov stoji v polkrogu in nosi tri hodnike, zgoraj na robu pa stoji 162 svetnikov iz kamena. V ozadju stoji pred nami ogromna Petrova cerkev.

Sredi trga stoji velikanski obelisk, en cel kamen,

ki se proti vrhu polagoma zožuje. Ko bi ta kamen mogel govoriti, kaj bi nam vse povedal! Že petnajst sto let pred Kristusovim rojstvom je stal v egiptovskem mestu Helijopolu pred malikovalskim templjem. Mojzes je hodil mimo njega in ga občudoval, kakor mi dandanes. Tudi božji Zveličar ga je gledal kot otrok, ko je z Jožefom in Marijo bival v Egiptu. Leta 39. ga je cesar Kaligula dal prepeljati v Rim, kjer je potem krasil Neronov cirkus ali dirkališče. Tukaj je gledal, kako so sv. Petra križali, na njem je odseval žar, ko so kristijani s smolo oblitni goreli v cirkusu in razsvetljevali divje igre. In dandanes ponosno stoji pred cerkvijo sv. Petra kot častljiv spomenik sijajne zmage, ki jo je Kristusova vera priborila nad peklom. Na vrhu je nasajen železni križ, v katerem so ostanki pravega Kristusovega križa. — Ta kamen, ki je nekdaš stal pred malikovalskim templjem in sedaj nosi Kristusov križ, res zasluži, da se pred njim odkriješ. Jako pomenljiva sta tudi dva napisa. Na eni strani stoji zapisano:

Glejte križ Gospodov!  
Bežite sovražne moči!  
Zmagal je lev iz rodu Judovega!

Na drugi stran pa:

Kristus zmaguje,  
Kristus vlada,  
Kristus zapoveduje,  
Kristus naj od vsega hudega  
Svoje ljudstvo varuje!

Kako pomenljiv napis! Vse sovražne sile so se zarotile proti Kristusu in njegovim učencem: judovstvo in paganstvo, veda in krvavo orodje, dá, ves pekel se je vzdignil proti kristijanom, toda zmagal je »lev iz rodu Judovega«. Pa boj še ne miruje, tudi dandanes ima pekel na svetu svoje služabnike, ki skušajo zatreti Kristusovo cerkev, toda zastoni, Kristus tudi dandanes zmaguje. — Ta nemi obelisk je bil pričča krvavih bojov zoper krščansko vero, a sovražne moči so se skrhale, cerkev še stoji, in ta obelisk bo zopet pričča sijajne zmage, katero si bo cerkev priborila nad sedanjimi svojimi sovražniki. Ob stranéh obelisku stojita dva velikanska vodometata, ki s silno močjo ženeta kvišku srebrnopenečo vodo.

(Dalje prih.)

**Smešnica.** Priprosti kmetič vidi v mestu pri nekem krojaču v oknu izloženo žensko obleko, na kateri je bil velik napis: »Zadnja môda«. — »Hvala Bogu, reče kmetič, da je to zadnja môda! Zdaj bo vendar enkrat konec teh neumnih mód!«

## Razne stvari.

**Domače.** (Milostivi knezoškoč) so se v ponedeljek popoldne vrnili v Maribor iz marenberške dekanije, kjer so pri Sv. Ožbaltu ob Dravi dovršili letošnjo kanonično vizitacijo in birmovanje.

(Zahvala.) Včeraj dopoldne so se mil. knezoškofo poklonili preč. g. Janez Bosina, kanonik in dekan kozjanski, z čč. gg. župnikoma iz Št. Petra in s Polja, da so se nadpastirju udano zahvalili za kanonično obiskovanje in birmovanje.

(Zlato sv. mašo) bodo letos slovesno obhajali dne 3. avgusta preč. g. Janez Bosina, častni kanonik in dekan v Kozjem. Še na mnoga, mnoga leta!

(Petindvajsetletnico mašništva) ali srebrno sv. mašo obhajajo letos v Ljutomeru dne 28. jul. ti-le vlč. gg.: Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru; Jož. Jurčič, dekan v Št. Lenartu v Slov. gor.; Jož. Žičkar, župnik v Vitanju; Jak. Korošak, kaplan v Ločah; Fr. Leber, župnik v Št. Vidu pri Slov. Gradcu; Jož. Rostaher, župnik na Zdolah; Matej Slekovec, župnik pri

Sv. Marku; Adolf Srabotnik, župnik pri Sv. Primožu na Pohorju, in Ant. Vraz, župnik pri Sv. Antonu v Slov. gor. Daj Bog vsem učakati še zlate sv. maše!

(Kresov okoli Maribora) v čast sv. Cirilu in Metodu smo v soboto zvečer videli lepo število. Mari-borski čitalničarji so velikanski kres kurili pri Sv. Urbanu; pevci so peli krasne pesmi, vmes pa so pokali možnarji, da se je daleč razlegalo.

(Kresovi okoli Gornje Radgone.) V čast slov. apostoloma je v soboto zvečer skoro na vsakem griču gorel lep kres, tudi strelbe se je mnogo slišalo. Naj bi med onimi prebivalci vladala lepa zastopnost! Javljamo, da od ondotnih gg. duhovnikov nobeden ni naš dopisnik.

(Kresovi v Savinjski dolini.) Iz Št. Jurija ob Taboru se nam poroča: Naša dolina je res že po naravi krasen del sveta, ali v soboto večer je bila še posebno lepa. Vreme je sicer celi dan bilo bolj neprijetno, a na večer smo imeli priliko, videti po bližnjih hribih brezštevilo kresov. Tudi streljanje se je slišalo od več strani.

(Umrli) je dne 8. julija v Kranjski gori za srčnim mrtvoudom g. Anton Spindler, vodja zemljiške knjige v Brežicah. Blagemu domoljubu naj sveti večna luč!

(Celjski okrajni glavar), dr. Wagner, pride v Gradec. Njegov naslednik pa postane sedanji okrajni glavar v Lipnici, grof Henrik Attems.

(Na celjski gimnaziji) so tudi, kakor v Mariboru, vsi osmošolci prebili zrelostni izpit ali maturo. Z odliko so napravili trije Slovenci in trije »Nemci«.

(Toča) je zopet klestila po rogaški nadžupniji dne 3. julija. Precej škode je naredila pri Št. Juriju pod Donatom. Bog se vendar usmili!

(Pazite na petrolejne svetilnice!) Okoli 10. ure na večer dne 7. julija sta zgoreli v Župečji vesi na Dravskem polju dve gospodarski poslopji. Pravijo, da je nekdo razbil petrolejno svetilnico, s katero so si svetili pod streho pri spravljanju sena, in na ta način je nastal ogenj.

(Požar.) Od Sv. Jurija ob Taboru se nam dne 7. julija naznanja: Včeraj sem Vam poročal o veselem ognju, o kresih na čast sv. Cirilu in Metodu, danes Vam moram žalibože poročati o žalostnem ognju. Včeraj proti 5. uri popoldne so »Malikovi« otroci zažgali gospodarsko poslopje, ki je popolnoma pogorelo. Sreča, da je bil veter od južne strani, sicer bi bila tudi šola v nevarnosti. Domači gasilci so bili takoj na mestu in tudi vrli Vrančanje so prihiteli z orodjem.

(Kresovi pri Ormožu.) S Huma pri Ormožu se nam piše: Obilica kresov v čast sv. Cirilu in Metodu je gorela tukaj, kakor tudi daleč na okoli, pri Sv. Bolfanku, v Obrežju, pri Veliki Nedelji in pri Središču.

(Pri daleč znani romarski cerkvi) D. M. v Zagorju se bo letos tako imenovana »Leskovška« ali lovrenčeka nedelja obhajala drugo nedeljo v avgustu, to je devetega, a ne prvo nedeljo.

(Od Sv. Trojice v Slov. gor.) se nam poroča: V tukajšnji župniji, posebno v občini Gorenji Porčič, vladajo med otroci ošpičke. Posestniku F. Manko je v teku enega tedna vseh petero otrok umrlo. V celi občini je v kratkem pobrala smrt 10 otrok.

(Iz Mozirja) nam javlja prijatelj: Več tujcev je že prišlo na letovišče v Mozirje, le škoda, da je Savinja vsled deževanja za kopanje še prehladna. — Nov zvon ter več notranje oprave je dobila podružnica Sv. Lenarta nad Gornjim gradom.

(Celjski nemški pevci) bodo v kratkem »vandrili v rajh« in sicer v Stuttgart. Pa ondi naj boljše pojejo, kakor zadnjič v Mariboru; kajti Mariboržani ravno celjskih in celovških pevcev nič kaj ne hvalijo!



(Veronauk na realkah.) Učni minister je učni red štajarskih realk v toliko spremenil, da se bode odsej na treh višjih razredih podučeval veronauk, ki se dozda ni.

(Veselico v »Paradeški«) pri Vojniku je v nedeljo zmotil dež. Ravno so se udeleženci hoteli napatiti v prijazni gaj, ko se vlije ploha. Vsled tega so se razveseljevali po narodnih gostilnicah v Vojniku.

(Poštna vest.) Sv. Peter na Medvedovem selu ima od dne 1. julija vsaki dan pošto zvezo s Pristavo in ne več s Šmarjem; tja namenjena pisma se naj blagovolijo nasloviti: pošta Pristava čez Poličane.

(Sneg meseca julija.) V noči od dne 1. do 2. julija je hudo deževalo, po zelo visokih planinah pa je snežilo. Radoha je bila zjutraj do polovice nizdol s snegom pokrita, istotako sv. Uršula. Velika voda pa je v tisti noči trgovcem v gornji Savinjski dolini mnogo lesa odnesla.

(»Najcenejša in najhitrejša obnovitev opustošenih vinogradov«) je naslov knjižnici, katera je kot ponatisek iz »Kmetovalca« ravnokar izšla v založbi deželnega odbora kranjskega. Knjižico je prav puljudno spisal deželni potovalni učitelj Frančišek Gombač v Ljubljani ter ji v pojasnilo dodal 28 slik. Knjižica se dobi v pisarni c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani za 20 kr. izvod s poštnino vred. Ker vinogradarstvo po naših krajih vsled trne uši tako silno nazaduje, z veseljem pozdravljamo to knjižico, v kateri nas gospod pisatelj podučuje, kako z ameriškimi cepljenkami zopet lahko zasadimo vinograde, katerih nam trtna uš ne bo več uničila.

**Društvene.** (Konjiško slov. kat. politično društvo) bode v nedeljo, dne 19. julija slovesno obhajalo svojo 25letnico. Natančnejši vsopred prihodnjič.

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi v nedeljo, dne 19. julija tamburaški koncert z gledališko igro: »Hudobni duh Lumpacijo Vagabund ali zanikarna trojica«. Čarobna burka v 3 dejanjih. Spisal J. Nestroy,

poslov. J. Alešovec. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Ob lepem vremenu se vrši vse na čitalničnem vrtu, drugače v notranjih prostorih.

(Bralno in gasilno društvo v Cezanjevcih) priredita skupno veselico v gostilnici g. Vrabla na Zgornjem Kamenščaku v nedeljo, dne 19. julija ob 4. uri popoldne s petjem, tamburanjem in s predavanjem o trtozeji.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali meseca junija č. gg.: Brglez Fr. 21 gld., Kolar Ant. 15 gld. (letn. do 97), Ozmec Jož. (letn. do 97) in Meznarič Ant. po 11 gld., Čepin Vink. 5 gld. (letn. do 99), Černenshek Fr. 2 gld. (letn. do 98), Voh Jernej, Majcen Jož. in Zupanič Jak. (letn. do 99) po 1 gld.

**Iz drugih krajev.** (Kardinal Agliardi) je oni dan zapustil Dunaj ter se odpeljal v Rim. Pred odhodom ga je tudi obiskal vodja krščanskih socialistov, dr. Lueger, ki se je s kardinalom pogovarjal pol ure.

(Pozor na vlak!) Včeraj zjutraj je pri postaji Gösting poleg Gradca brzovlak povozil kočijo, v kateri je bilo osem oseb. Pet oseb, dva moška in tri ženske, je bilo grozno razmesarjenih in ubitih, kočijaš in dve osebi pa so bili nevarno ranjeni; konjema se ni zgodilo nič.

(Ukradeno dete.) V Beljaku je neka ciganka ukradla znani beljaški rodovini dve leti staro dete in z njim beračila po krčmah. Na srečo je neki gospod spoznal dete in naznanil redarju, ki je ciganko zaprl.

(Kolera na Nemškem.) V Gdanskem je oni dan umrla neka gospa za kolero in sicer, kakor je dokazala preiskava, za azijsko kolero.

(Priporočba.) Zavarovanje vseh vrst pri »Unio catholica«. Pošteni, delavni zastopniki na deželi se iščejo. Več pove radovoljno glavni zastop v Gradcu, Radetzkygasse št. 1.

#### Loterijne številke.

Trst 4. julija 1896:	5, 54, 9, 2, 27
Linc » » »	61, 21, 23, 31, 17

## Svinjereja angleškega plemena.

Makshofen pri Deggendorfu, Bavarsko.

Ustanovljena 1854.

Lastnik: A. ENGELEN.

Tudi v inozemstvu — v Hamburgu, na Dunaju in v Budapešti — obdarovana s prvimi darili, prodaja najceneje 7-10

**breje svinje, godnje mrjasce,**  
kakor tudi **mlajše živali.**

## Svilnat papir 7-7

v 80 različnih barvah, kakor tudi vse druge za izdelavo umetnih papirnih cvetic potrebne dele priporoča v največi izbiri in po zelo nizki ceni

**Andrej Platzer,**

v Mariboru, gosposka ulica št. 3,

trgovina s papirjem, galant. blagom, pisalnim orodjem, šol. potrebščinami, igralnimi kartami, šolskimi in molitvenimi knjigami na debelo in drobno.

Primerna daila birmancem,

## Molitvene knjige

v najrazličnejših vezavah, v največi izbiri in po čudovito nizkih cenah priporoča

**ANDREJ PLATZER,**

(poprej **Eduard Ferlino**)

prodajalnica papirja, pisalnega orodja, šolskih potrebščin, šolskih in molitvenih knjig 5-6

gosposka ulica št. 3. v Mariboru, gosposka ulica št. 3.



*Kathreiner's*  
KNEIPPOVA SLADNA KAVA

je kot  
primes k bobovi kavi  
edino zdrava  
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

**Svarilo!** Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne zavoje z imenom:

**Kathreiner**

**Kupuje**

suhe gobe za jesti, maslo in druge domače pridelke in plača po najboljših cenah podpisano registrirano trdka.

Ponudbe in uzorci naj se vedno pošiljajo pod naslovom

**Lodovico Visentini**

Trst

ulica S. Nicolo št. 12.

## Učenec,

slovenskega in nemškega jezika zmožen, z dobrim odpustnim spričevalom, se takoj vsprejme v trgovino z mešanim blagom **B. Zamolo na Framu.** 1-3

## Mlatilni stroj

na gepelj se po ceni proda. Natančneje se poizve pri upravnistvu tega lista.

## Mihael Černejšek,

podobar, zlatar in slikar v Ptuju, **Wagplatz štr. 1.** 3-3

priporočam se zlasti visokoč. duhovščini za vsakovrstna cerkvena dela, bodi-si izdelavo novih altarjev ali prenovljenje starih. Izdelujem tudi božje podobe, kakor tudi slikarska dela pri cerkvah po najnižji ceni.

**Naris novih altarjev se pošljejo po naročbi.**

Vsem blagovoljnim naročilom vstregel bom hitro, dobro in umetno, ker sem obiskoval tri leta akademijo v Monakovem in jo izvršil. Priporoča me tudi to, da sem domač rojak.



Prilave za kavarnarje, sladničarje, gostilničarje, mesarje, sedlarje; peronosporaskropilnice, patent Schindler. 8

## KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljši, čudovito učinkajoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gl. 20 kr.

**Stari konjak,** izvrstno zdravilo za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gl. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franco.

**Benedikt Hertl,** vlastelin grajščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

**Zaloga:** Gradec: J. Eichler, lekarnar; Alb. Müller, drogist.  
Maribor: Al. Quandest, Gospoška ulica. 8

## Žganjarija

**R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.**

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleznike in okrevance, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 23

Uradne in trgovske  
**KUVERTE**

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

## Dobra krčma!

**Iz Puščave:** Pri falski krčmi se zdaj dobi dobro vino iz domačih goric in frišno pivo; okusna jedila in poštena postrežba za vsakega, za gospode in kmete, pa tudi vse prav po ceni. Uljudno vabi

**Johana Mahor.**

## Na prodaj

iz službenih vzrokov **lep vinograd** z novo hišo, krasne lege, 1/4 ure od državne ceste, blizu Slov. Bistrice, 7 oralov zemlje, pridelek se dokaže. Cena 2600 gold. Več pove gostilničar Vreg v Slov. Bistrici. 2-3

## Zahvala in priporočilo.

Podpisana sem bila zavarovala svoja poslopja zoper požar pri banki »Slaviji« v Pragi po njenem glavnem zastopniku za slovenski Štajar, gospodu **Ivanu Likarju v Celju.**

Ker sem pogorela in mi je banka »Slavija« pri gospodu **Likarju v Celju** vso škodo tako hitro in pošteno izplačala, da sem s tem popolnoma zadovoljna, se ji za to srčno zahvaljujem in jo vsakemu priporočam.

**Marija Plahuta,**

po domače pri „**Starcu**“,  
posestnica pri Sv. Rozaliji pri Šent Jurji.

## Karol Tratnik,

pasar in srebrar

stolne ulice v Mariboru (Domgasse) št. 1.

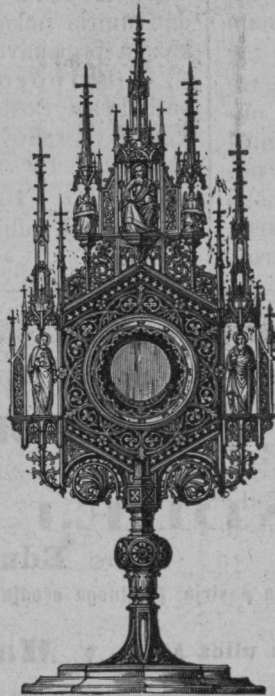
priporočam se prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in dobrotnikom za naročila

## cerkvenih orodij in posode,

katere izdelujem iz zlata, srebra ali bronza, ali iz pozlačenih ali posrebranih drugih kovin na primer: monštrance, kelihe, ciborije, lustre, svečnike, križe itd. v različnih slogih po naj-novejših uzorcih in po najnižjih cenah.

Staro cerkveno orodje in posodo posebno dobro popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognju. 9-12

*Za vse svoje izdelke jamčim.*



## Vezi za cepljenje trt iz patentovanega gumija

po načinu profesorja Göthe, kakor tudi dr. Kröczler-ja prodaja jedino pristna

c. in kr. dvorna tovarna za gumi in celluloid

**J. N. Schmeidler.**

Glavna zaloga: **Dunaj.** Podružnica: VII<sub>2</sub> Stiftgasse 19. I., Graben 10.

Naslov za telegrame: „*Gummischmeidler*“.

5